

Hogy tervezi a légszeszgyár a különböző áramok áremelését.

(Saját tudósítónktól.) Érthető, hogy városszerte a legnagyobb érdeklődést keltette a lapoknak az a híre, hogy a légszeszgyár a gáz egységárának felemelését tervezi és ennek érdekében beadvánnyal fordult a tanács-hoz. Az eddigi közlemények csak arról szóltak, hogy a magánfogyasztásban szükséges gáz egységárát akarja egy fillérrel fölemelteni a társaság, holott a tervezett árfelemelés sokkal szélesebb terjedelmű. Az ügyet a részvénytársaság igazgatósága sürgősnek tünteti föl, az ok, amelylyel ezt indokolja, valamennyi érve között a legkevésbé helytálló. Minden esetre helyes lesz, ha a tanács az áprilisi közgyűlésnek megteszi javaslatát.

Beadványában a légszeszgyár igazgatósága az általános háborus tünetekre való hivatkozás után különös jelentőséggel emeli ki, hogy a berlini városi légszeszgyár 13 pfennigről 16 pfennigre emelte a gáz árát, részletes indokolással szolgál arról, hogy miért lett drágább Berlinben a gáz, elmondja, hogy a szén 20—25 százalékkal drágább, e mellett rosszabb és mégis át kell venni, mert örülnek, ha kapnak, hogy a bérek emelkedtek. A beadványnak az a része, amely a város közönségét közelről érinti és érdekli, a következő:

— Szeged szab. kir. várossal kötött világítási szerződésünk 19. §-a szerint 4 díj-osztály állapított meg, ezen díj-osztályok közül az 1. és 2. díjosztályban foglalt fogyasztásokat, tehát ama légszeszfogyasztást, melyet a város a közterületek világításáért fizet, továbbá ama fogyasztást, mely a város pénztárából fizetendő, továbbá a közjótékonysági intézetek fogyasztását változatlanul meghagyni kívánjuk, mert bizonyosságot akarunk szolgáltatni Szeged városának, hogy mi az ő saját pénztárából fizetendő fogyasztások költségeit emelni nem kívánjuk.

A 2. osztályba tartozó egyéb fogyasztásokra és pedig a városi színház, továbbá a szerződés életbeléptekor meglevő vagy ezek helyébe épülő egyházi épületek világítási, fűtési, valamint ezeknek erőátviteli célokra szolgáló fogyasztására, melyért eddig a szerződés 21. §-a alapján a 15 filléres egységárt számítottuk, kérjük a 18 filléres egységár megállapítását.

A 3. osztályba tartozó, állami vagy megyei pénztárak által fizetendő fűtési, világítási, vagy erőátviteli célokra szolgáló fogyasztást, melyet eddig a világítási szerződés 22. §-a alapján 20 fillér egységárban számoltunk el, kérjük 23 fillérre felemelni.

A 4. osztályba tartozó fogyasztást, mely mint magánfogyasztás szerepel, s melyet világítási szerződésünk 23. §-a értelmében eddig 24 fillérrel számoltunk el, kérjük 25 fillérre felemelni.

Miután szerződésünk 25. §-a értelmében ezen fent említett 15-, illetve 20 filléres egységárainkból 3% engedményt adtunk eddig, tisztelettel kérjük, hogy a háborús viszonyok tartamára ezen engedmény szüneteltessék.

A fűtő célokra szolgáló légszesz árát, mely a 25. §. értelmében a 2. osztály részére 14 fillérben van megállapítva, kérjük a fent említett kivételektől eltekintve többi fogyasztóinknál 17 fillérben, a 3. és 4. osztályu fogyasztók részére pedig, kik a fűtőgázt eddig 17 fillérrel kapták, ezentul 19 fillérnyi egységárban megállapítani.

Hogy kérelmünk a drágasági okoktól eltekintve mennyire indokolt, annak igazolására az alábbiakban közöljük több magyar

városnak a háboru előtt érvényben volt légszesz-egységárát és az évi légszesztermelésük nagyságát:

Város	Lakosság száma	Világítási gáz egységára fillérben m ³ -ként	Fűt. gáz	Évi gáztermelés m ³
Debreczen	92.729	23	14	2,000.000
Pozsony	78.223	24	19.2	3,500.000
Marosvásárhely	25.517	36	20	600.000
Arad	63.163	27	19-20	1,430.000
Temesvár	72.555	26	20	1,500.000
Szeged	118.328	23.28	17	2,800.000
Budapest	880.371	20	16	83,689.000

Már ezen számadatokból is láthatja a tek. Tanács, hogy az évi légszesz-termelés esökkenésével a légszesz-árak általában mindenütt emelkednek és tisztelettel kérjük csak összehasonlítani, hogy a budapesti főző- és fűtőgáz-ár, hol évenként több mint 83 millió köbméter gázt termelnek, a jelenlegi szegedi árnál csak 1 fillérrel olcsóbb, dacára, hogy Szegeden összesen csak 2.8 millió m³ gázt termelünk évenként, ami a budapesti évi termelésnek alig egy harmincad részét teszi ki. A felsorolt gázgyárak eddig érvényben volt egységáraikat részben már felemelték, részben pedig tárgyalások folynak az egységárak emelésére, amivel szintén igazolni kívánjuk, hogy kérelmünk nem áll egyedül és elszigetelten.

Méltóztassék továbbá arra is figyelemmel lenni, hogy a szerződéses szén szállítóinkkal korábbiól fennálló kötések alapján — mint azt a háboru kitörése óta sajnos tapasztalunk kellett, — a biztosítva volt szén mennyiségeknek csak egy töredékét kaptuk meg, miért is kénytelenek voltunk, drága napiárakon több idegen oldalról szenet beszerezni, hogy különösen a szegedi gázgyár üzemét fenntarthassuk. A helyzet azóta sem javult, sőt a megnövekedett szénhiány miatt súlyosbodott s ha a tekintetes Tanács kérelmünknek mielőbb hely ad, ugy nekünk lehetővé teszi, hogy már a legközelebbi 2—3 hét folyamán Poroszországban soron kívüli szénvételt létesíthetünk, melynek létrejötte esetén szegedi üzemeinket, felette drága egységárakon bár, de még a nyári hónapok alatt szénnel annyira el fogjuk látni, hogy ezen üzemeink fenntartása ugyszólván a közelpő egész tél folyamára biztosítva lesz.

Megjegyezni kívánjuk, hogy szegedi villamtelepünk egységárainak felemelését ezidőszert nem kívánjuk, mert bár termelési költségeink ezen a téren is majdnem a kétszeresére emelkedtek, de ellenértékkel kívánunk szolgálni Szeged város t. közönségének azáltal, hogy ama indokolt kérelmünket a légszesz-árak mérsékelt emelését illetőleg el fogja fogadni.

Hangsúlyozva végül, hogy az említett poroszországi szén-ügyfelünk csak rövid ideig marad ajánlatával velünk szemben kötelezettségben, kérjük jelen kérelmünk lehetőleg soron kívüli sürgős elintézését és ajánljuk magunkat kiváló tisztelettel, Központi Gáz- és Villamossági Részvénytársaság.

Minthogy a beadványból nem derül ki világosan, hogy a légszeszgyár az áremelést csak a háboru idejére tervezi-e, Pongrácz igazgatóhoz fordultunk felvilágosításért, aki e tekintetben megnyugtató választ adott. A légszesz áremelésének réme így minden esetre kevésbé veszedelmesen fenyeget. A közönség a hatóságtól jogagl várja el, hogy érdekeit a mai súlyos időkben a végletekig megóvja.

Szegedi diákok közreműködése a gazdasági munkálatoknál.

— Gazdasági téren rendben van minden. — Eddig csak a harmadik kerületi polgáriból kértek ki fiukat földmunkára. —

(Saját tudósítónktól.) A Délmagyarország annak idején ismertette a vallás- és közoktatásügyi miniszternek rendeletét, a melyben felhívja az iskolák igazgatóit, hogy a tanulókat a gazdasági munkálatokban való segédkezésre buzdítsák. A miniszter felhatalmazta az igazgatókat, hogy a szülők és gazdák kérelmére a tanulókat a gazdasági munkák idejére a szükséghez képest szabadságolják. A szegedi iskolákban a rendelet kézhezvétele után a tanügyi hatóságok részéről nyomban megindult az akció, hogy a tanulóifjúság a gazdasági munkálatoknál közreműködhessek. Erről az akcióról az annak idején közölt nyilatkozatok alapján beszámoltunk. Most az iránt érdeklődtünk, hogy a tervbe vett intézkedések eredményre vezettek-e, továbbá hogy Szegeden és környékén egyáltalán szükség van-e arra, hogy a diákok a gazdasági munkálatoknál segédkezzenek.

Prelog József, a kegyesrendi főgimnázium igazgatója ezeket mondta:

— Mint már a multkoriban közöltem, én a magam részéről azonnal eljártam, hogy a rendeletet foganatosíthassuk és mondtam azt is, hogy a tanári testület és az ifjúság is hazafias készséggel ajánlotta fel szolgálatait ebben az ügyben. De eddig nem volt alkalmunk rá, hogy tanulóinkkal gazdasági munkákat végeztessünk. A városi gazdasági hivatal nem jelölt ki számunkra megművelendő területet és a szülők részéről nem merült fel egy esetben sem oly kérelem, hogy a fiukat a gazdasági munkákban való segédkezésre szabadságoljuk. Mindebből nekem az a benyomásom, hogy gazdasági téren rendben van minden és Szegeden nincsen szükség a diákok közreműködésére. Itt állunk munkakedvvel, lelkesedéssel, de nem használnak fel bennünket.

— Pár nappal előbb a polgármester ur említette, hogy Ujszegeden sok a hernyó; talán a diákok délutánonként elmehetnének hernyózni. Szívesen vállalkoztunk volna erre is és már föl is kértem két tanárt, hogy hétfőn az egyik első osztályt vigye el Ujszegedre hernyózni. De időközben a városi kertesről arról értesített bennünket, hogy a hernyók leginkább magasan, a fák tetején vannak és így a hernyózás a fiuk részéről kockázatos és veszedelmes. Így természetesen a hernyózásról le kellett mondanunk.

— Most már alig hiszem, hogy a tanulók gazdasági munkákat végezthessenek. Pár nap múlva kezdődik a husvéti vakáció, aztán következik az összefoglaló ismétlések kapcsán a fokozottabb munka, hogy a tanítás eredményét mielőbb biztosítsuk, mert úgy lehet, hogy a tanév ismét előbb fejeződik be, hiszen azok az okok, amelyek a tanév korábbi bezárását tavaly szükségessé tették, most is fennállanak. Nemsokára megkezdődnek a játékdélutánok és ezek helyett, összekötve a hasznosat a kellemessel, örömmel segédkeznénk a gazdasági munkáknál. De, mint már mondtam, erre most már alig kerül a sor.

Homor István állami főreáliskolai igazgató így nyilatkozott:

— A tanulók gazdasági felhasználására iskolánkhoz sehonnan sem érkezett megkezdés. De különben nekünk a gazdasági munkákban való részvételre nincsen is időnk. A főreáliskolában délután van tanítás (dél előtt az állami főgimnázium tanít), ami szinte kizárja azt, hogy a mi diákjaink gazdasági munkákat végezzenek. Ha délelőtt kifáradnak, testileg kimerülnek, délután nem